

**Folketingets Social-,
Indenrigs- og Børneudvalg**

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 6616

Doknr.
641575

Dato
13-12-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 4. december 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 136 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl(DF).

Spørgsmål nr. 136:

"Plejefamilier, familier, netværk og anbragte børn oplever ofte, at blive afskåret fra de mennesker de holder mest af, og har en stor tilknytning til. I forlængelse heraf bedes ministeren derfor redegøre for servicelovens § 71, stk. 3 og definere sundhed og udvikling, herunder hvad der ligger i dette, samt i hvilke situationer paragraffen kan anvendes, og hvornår den ikke kan?"

Svar:

Efter servicelovens § 71 har et anbragt barn eller en ung ret til samvær og kontakt med sine forældre og netværk, herunder søskende, bedsteforældre, øvrige familiemedlemmer, venner m.v. under en anbringelse uden for hjemmet.

Kommunalbestyrelsen skal således vurdere, om barnet eller den unge har behov for at skabe eller bevare relationer og kontakt til personer i familien og/eller netværket. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse lægge vægt på barnets eller den unges egne ønsker om at bevare tilknytningen til bestemte personer. Behovet for kontakten til en eller flere personer fra familien eller netværket vil således ofte kunne afdækkes gennem samtalerne med barnet eller den unge selv, jf. servicelovens § 48. Barnets eller den unges relationer til personer i familien og netværket skal være afdækket med den børnefaglige undersøgelse i forbindelse med, at punkterne om familieforhold og fritidsforhold og venskaber beskrives, jf. servicelovens § 50. På den måde vil der allerede fra en sags start være et godt indblik i, hvilke værdifulde relationer, der bør bevares under anbringelsen.

Som udgangspunkt skal kommunalbestyrelsen sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene eller netværket holdes ved lige. Ved tilrettelæggelsen af samværet, skal der lægges vægt på, at barnet eller den unge på længere sigt har mulighed for at skabe og bevare nære relationer til forældre og netværket. Kommunalbestyrelsen skal om fornødent træffe afgørelse om omfanget og udøvelsen af samværet og kontakten og kan i den forbindelse fastsætte nærmere vilkår herfor.

Der kan dog være situationer, hvor forholdene ved anbringelsen er af en sådan art eller senere udvikler sig på en sådan måde, at det - af hensyn til et barn el-

ler en ungs sundhed eller udvikling – er nødvendigt at begrænse eller helt at afbryde samvær og kontakt for en nærmere bestemt periode. Kommunalbestyrelsen vil i sådanne situationer kunne begrænse samværet efter servicelovens § 71, stk. 2. Begrænsning af samvær til mindre end en gang om måneden betragtes som en afbrydelse, som det – pga. den indgribende karakter – alene er børn og unge-udvalget, der kan træffe afgørelse om, jf. servicelovens § 71, stk. 3.

Af momenter, der kan begrunde afbrydelse af samvær eller brev-, mail- eller telefonkontakt kan fra Ankestyrelsens praksis nævnes, at barnet eller den unge har brug for at blive beskyttet mod negativ kontakt fra forældrene eller netværket, at forældrene eller netværket mangler evnen til at leve sig ind i barnet eller den unges behov, eller at samvær med forældrene eller netværket gør barnet eller den unge utryg.

Eksemplerne er dog ikke udtømmende. Det vil således afhænge af en konkret og individuel vurdering af omstændighederne i den enkelte sag, hvorvidt udgangspunktet om samvær og kontakt bør fraviges, fordi det vurderes skadeligt for det omhandlede barn eller unge. Afbrydelsen af forbindelsen kan omfatte alle former for samvær og kontakt samtidig eller kun visse former for samvær og kontakt.

Barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren skal parthøres forud for en sådan afgørelse, ligesom barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren, skal have baggrunden for afgørelsen forklaret efterfølgende.

Afgørelse om samvær og kontakt bliver truffet over for indehaveren af forældremyndigheden samt den unge, der er fyldt 12 år. Det er derfor alene forældremyndighedsindehaveren og en ung, der er fyldt 12 år, der kan klage over afgørelsen til Ankestyrelsen. Også selv om den vedrører samvær og kontakt med øvrige familiemedlemmer og netværk.

I forlængelse heraf kan jeg oplyse, at der som opfølgning på den nyligt indgåede satspuljeaftale – som led i initiativet om ro og stabilitet for udsatte børn og unge – etableres adgang til, at Ankestyrelsen fremover også vil kunne tage afgørelser om samvær og evt. afbrydelse heraf op af egen drift. Det betyder, at Ankestyrelsen pr. 1. januar 2020 af sig selv vil kunne træffe afgørelse om bl.a. et barn eller en ungs samvær med f.eks. en tidligere plejefamilie eller øvrigt familie og netværk, som barnet har en tæt tilknytning til.

Som led i samme satspuljeinitiativ udvikles der samtidig nye og bedre redskaber i form af opdaterede retningslinjer til brug for kommunerne vurdering af børns tilknytning til f.eks. plejefamilien eller familie og øvrigt netværk.

Med venlig hilsen
Mai Mercado